

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

TEOLOGICKÁ FAKULTA

Katedra teologické a sociální etiky

PhDr. Roman Míčka, Th.D.

Kněžská 8
370 01 České Budějovice

Tel. +420 387 773 533, Mobil +420 776 701 180

E-mail: roman.tf@seznam.cz

WEB: www.romanmicka.net

PROSÍM BUDU PODPLATIT, ŽE JE TÉMA VYBRÁNO

Název: **„Sebeobrana a její etické aspekty“**

Autor: **Roman Kopečný**

Bakalářská práce studenta Romana Kopečného s názvem „**Sebeobrana a její etické aspekty**“, předložená v rámci studia oboru Pastorační asistence na Katedře filosofie a religionistiky, dle mého názoru uspokojivě splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce jak po stránce formální, jazykové, tak i obsahové. Rozsah, úprava, splnění formálních požadavků dle metodických pokynů, stylistická i gramatická úroveň jsou bez závad a připomínek.

Co se týče obsahové stránky práce, tak autor se pouští do smělého úkolu – pokusu o vystižení etických aspektů sebeobrany, což je téma závažné a obtížné, hluboce zasahující etickou i právní oblast. Problematiku nejasností kolem otázek sebeobrany demonstruje i bezradnost českých soudů uspokojivě a bezrozporně řešit konkrétní případy nutné obrany.

U autora je zřejmé angažované zaujetí pro téma, na práci má zřejmý vliv jeho profesní erudice a dlouhodobá orientace v daném tématu. Seznamuje nás s tradicí sindefendologie a problémů a otázek s tímto tématem spojených. Co se týče struktury práce, i když je systematizovaná a přehledná, mám zato, že by bylo vhodnější větší prolnutí témat technického a právního charakteru s etickou reflexí, případně obrácené pořadí hlavních kapitol, možná i větší množství konkrétních srozumitelných kazuistik na úkor některých technických aspektů sebeobrany.

Dále mám zato, že téma by bylo vhodné hlouběji zasadit do celku etických úvah o spravedlivém užití síly, ať již ze strany veřejné moci, tak jednotlivce (viz s. 26 – podnětná myšlenka o zločinu jako formě války proti společnosti). Taktéž se domnívám, že autor nevyužil zcela potenciál relevantní literatury z oblasti etiky, a to i

s předpokládaným závěrem, že toto téma není v dostupné etické literatuře dostatečně reflektováno. Domnívám se, že co se týče křesťanské etiky je více rovin a rozlišení, se kterými je třeba se vypořádat (kupříkladu výrok L 6:29 *Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili!*). Taktéž se domnívám, že nelze etickou úvahu o přiměřenosti užití síly uzavřít s tím, že míru násilí užitého při obraně nelze kvantifikovat a proto je každá obrana nutně přiměřená. Mám zato, že pokud by došlo k právní úpravě respektující takový závěr, otevřel by se neúměrně potenciál zneužití institutu nutné obrany. Na druhé straně samozřejmě uznávám, že současná právní úprava (respektive rozhodovací praxe soudů) je, zejména s přihlédnutím k poznatkům sindefendologie (reakční doba, rozhodovací procesy, nejasnost předpokládané míry rizika apod.), neúměrně vychýlena ve prospěch útočníka.

Náročné téma sebeobrany e jejích etických aspektů má tedy široký potenciál ke zpracování ve větším rozsahu (kup. diplomové práci).

Bakalářskou práci studenta Romana Kopečného s názvem „**Sebeobrana a její etické aspekty**“ d o p o r u č u j i k obhajobě, přičemž práci hodnotím známkou v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích dne 10. 5. 2010

Roman Míčka

